

عنوان مقاله:

مقاومت آنتی بیوتیکی استافیلوکوکوس اورئوس های جدا شده از مواد غذایی نسبت به اریترومايسين

محل انتشار:

دومین همایش بین المللی و سومین همایش ملی کشاورزی، محیط زیست و امنیت غذایی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

راضیه پرتوی - استادیار گروه بهداشت مواد غذایی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوریهای نوین آمل

راحم خوشبخت - استادیار گروه پاتوبیولوژی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه تخصصی فناوریهای نوین آمل

خلاصه مقاله:

تا کنون 65 ژن یافت شده است که مکانیسم های متفاوت مقاومت به ماکرولیدها را سبب می شوند (شامل تغییر در محل هدف توسط متیلاسیون rRNA و یا خروج ماکرولیدها و یا غیر فعال کردن آنزیمی ماکرولیدها) که هم در میکروارگانیسم های گرم منفی و هم در گرم مثبت ها یافت می شود. در میان این ژن ها ermA و ermC و msrA به تنهایی و یا در ترکیب با هم در استافیلوکوکوس بیشتر از سایر ژن ها شناسایی شده است. شناخته شده ترین مکانیسم مقاومت به اریترومايسين که بیشترین فرکانس را هم دارد، کاهش تمایل آنتی بیوتیک برای اتصال به ریبوزوم ها به دلیل تغییر در محل اتصال ریبوزوم می باشد. تولید متیلاز ریبوزومی که توسط ژن های erm کد می شود در این تغییر نقش دارد. در استافیلوکوکوس اورئوس در صورتی که MIC اریترومايسين بزرگتر و مساوی 8 میکروگرم در میلی لیتر باشد، سویه مقاوم است. اگر MIC یک تا 4 میکروگرم در میلی لیتر باشد سویه حد واسط است و اگر MIC کمتر و مساوی 0/5 میکروگرم در میلی لیتر باشد، حساس می باشد. فرکانس کمتری از استافیلوکوکوس های مقاوم به اریترومايسين در محصولات نهایی مورد انتظار است که از شیر پاستوریزه تولید شده اند در حالیکه تعداد جدایه های مقاوم به اریترومايسين از سطوح تجهیزات کارخانه لبنیات بیشتر بود.

کلمات کلیدی:

استافیلوکوکوس اورئوس، مقاومت آنتی بیوتیکی، اریترومايسين

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/906551>

